

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

berit menuḥa

Avraham mi-Rimon ha-Sefaradi

Amsterdam, 1648

טה דוקינ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11735](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11735)

ונבול ומכין • וכבר אמרתי לך שמו של זה המאור העליון
 ובאותיותיו תראה כי הוא שם רומן ג' שבתות שבת העליון
 שבת התיכון ושבת התחתון ושלוהודות העמוקים היה
 יופיין בהם ותראה כי לא למאמץ חכמה ולא לבזבזים כינה
 ולא לגבורים גבורה • הנה כי נשלט כיקוד הנ' אין עשרה
 כיקודים של שם יהו"ה והוא כיקוד שו"ק ב' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ'
 השמות שמוטי שלו השלשה כיקודים הם שמות מיושבים על
 דרך השכל והחכמה והנה כי נשלט הכיקוד זה על פרטים •
 מאור הד' כיקוד ס' והיא אות המנוחה וההנחה אשרי אדם
 יודע עיוקה והסכמות אשר נכללו בה היא אות הנקראת
 אות השלום והשקמה או הברית אשר כרת הק' בה עם ישראל
 בכל תקוות עמוקות הברית הנעלם הזה עכשו תראה
 ויקנתו אפס קנהו וכולו לא תראה בעינינו מפורשים עד
 מאוד והכיקוד של זאת האות הוא מאור ונתפשט מן שורש
 הנעלם ומקור השכל והחכמה ובגאון מלפני אדוני הנורא
 אשר אמרתי כמה דברים מתפשטים ומנו ומה מאורות
 מורעשים לפניו אין קץ לרעש ולכופה הגדול שהמאורות
 מורעשים מלפני המאור הזה ובגאון כותן לשלום הם
 העומדים לשמש וכמו כן לימין ומתקברי לו עם לו כדי שיהיו
 אצדקים ואדוקים כולם לעבוד עבודת הק' בה ולהשתחוות
 לפני אדוני ובתתו לאלו שלום ולאלו שלום מקבלים שפע
 ופרנסתם ומה העניין תבין כי כמות הגבורה המותפשטים
 מן עבר השמש למה אכס מאכילים את כמות הרמנים שהם
 צימין לפי שכאשר כמות הגבורה מתגברים מעבר השמש
 להתפשט לכל הנדדן אז ינא זה המאור ומקומו ושותת
 שער השלום ומתלישאת כמות הגבורה ומתאמן לכל כמות
 הרמנים וע' ז' כתיב השמש ופחד עמו עושה שלום במרומו
 מי שהוא אדון השלום ומכניס שלום בין משרתיו כדי שיהיו
 מסוברים ב' המיושלות לעשות רצונו ולעבוד עבודתו ובהיות
 עולה המאור האבוד אל הקיים וכוכב השלום ומגדל הכטחון
 והעור' לתת שלום בין הגבור ובין הרמנים גם הוא מתאמן
 מאור ונחלקו לשנים הקני רמנים והקני גבורה כדי לתת
 גבורה והוא מוכנה עליהם ומביטים תחת גלו לכל יראו
 ויבואו המים הידוכים ושטפו אותם ועל זה העניין תבין
 גם (כ'א תבין מהו האמת) וזהו האמת כי כמו שהיה מובל
 למטה כך היה מובל למעלה שאם שרי האומות ההם היו
 פומים ולא היו כעקרים תמילה לא היה בא המובל שכאמר
 וארבות השמים נפתחו ר"ל הארבות אשר שם הק' בה
 לאותם שרים נפתחו באותה שעה ובא נשט שוטף ושטפם
 וזהו מיכל עם הכס שלקח מאת הק' בה וכשנעקרו העליוני

כעקרו התחתוני וכשאר גם הוא המנוחה העליונה ולא נשאף
 הוא לא כדי שינא מומנו אברהם עמוד העול שבו עומדי עוד
 היום שמים וארץ ותיבתם כח למעלה זו היא המרכבה ועל כן
 כמו שבת יבת כח היה עוף טהור וטוהר ושקנים ורמשים עם
 האדם כך הוא במרכבה כל השקנים והרמשים ובהמו' ועופו'
 ובני האדם השפעתם בא מן המרכבה ועל כן אמרו אין לך
 דבר שאינו במרכב'ין טהור ובין טוהר • והמאור הד' הזה הוא
 עיקר תיבת כח כי הוא אור המנוחה על כל המאורות והוא
 מוכן שגראה במעמד הר סיני שבה נשרנו הנלגלי' ונבאותיה'
 והוא מוכן כלול יופי ויכול תורה מומנו מתפשטי' הבזוקי'
 והלפידים והברקים וג' כ' כעובע הנלגלים והסוככים והיוגלו'
 ובני האדם וכל צבא השמים וכל הדברים המתפרסמי' ומכלכלי'
 והוא כיקוד פתח שבאות רביעית ושאר הפתח' שפירשתי הם
 כמו תולדות של זה הכיקוד ואפי' שזהו תולדות של מאור אחר
 אשר תראה להלן וזה שמו של זה הכיקוד על דרך השכל
 והחכמה ג' ע' ע' (כ'א ג' ע' ע') שם אימין מאוד וכמשך בקו
 הגבורה והמאור הזה הנה הוא המניא שכל בכל הדברים בין
 בבני אדם בין בבהמות בין בעופות בין בכל השרצים ובדני
 הים ובנלגלים ובסוככים ובמזלות ובכל הדברי' שגרא הק' בה
 בעולם העליון ובעול' התחתון ונותן שכל לאדם הראוי לאדם
 כמו אדם ולמלאך כמו מלאך ולנלגל כמו נלגל וכן לכל
 הדברי' וכמו מן לו הדברים שבה המאור יש יודות רבות של
 חכמה ושכל ושל רמנים ושל גבורה ושל תאוה איבוד התאוה
 כל המדות שכללו בעול' העליון והתחתון נכללו בזה המוכן
 הנורא והאימין אשרי איש שידע להנביל אלו המדות (כ'א
 המאורות) כל מדה וידה במקומו וכל כח וכח במקומו •
 והנה כי נשלט כיקוד הק' אשר גבורותיו כמה הם גדולים
 ומקויות ונפלאות יופי פירשתי בכללים ופרטים ואני מוקצר ועול'
 מפני רוב החכמה שאם איני מוקצר יכלה מולכתו פלאות רם
 וכשא כמו שאמרתי ומפני שלא ינאו מורע קדש והגנו (כ'א
 וידינו) החכמה לכך טובה וינאו מהדת ויעקרו האיומה
 מיוקומה וממכון שבתה אשר סדרו הקדמונים והכני מתחיל
 בכיקוד הטישי:

ניקוד הש'

הגדול האימין בעל הקדושה והחכמה
 שעומד סתומו' בזה הכיקוד הם גליו'
 ואם תבין ותענין לעיין תראה חכמה בפלאה כי כל מעשי'
 של הק' בה לבסוף ט' מדרגות קראוס ג' פעמים ק' ק' ק'
 (כ'א קראוס קדש הקדשים) והיא מדרגה המוצרות בין
 ג' מדרגות בין השלישית ובין השניעית ובין העשירית בג'
 מדרגות

מדרינות האלו זו המדרגה היא מובקרות ואלו ד' מדרינות
 כמאזו כולם בלולות בישראל שכאמ' יהיה ישראל שלישיה ומעלת
 הז' זהו שבת העליון זהו כתר עליון המפרנס לישראל
 והעשירית זהו סוד שבת הגדול ובתשיעית נעבה ישראל על
 הים ושעה תשיעית שעת ששון והזכרה והשמה היא שעת
 המנחה בזו השעה נעכה אליהו כדכתיב ויהי בעלות המנחה
 ויגש אליהו וגומר קבלה יהיה בידך שהשנה התשיעית ליוכל
 טכה מובקרת חדש הט' חדש טוב מן הטובי' וחדש רצון מיום
 הט' לחדש מן המובקר שכל המודש ושעה תשיעית של יום
 שעה טובה ומובקרות משעות היום וכסדר הזה למעלה בין
 העליוני' התשיעי' היא המובקרת כי גלגל הט' יותר מובקרת
 מן העשירית מפני שהעשירית איכה פועלת כמו התשיעית
 כי השפע לכל הדברי' מן גלגל הט' הוא בא ובו כשרשי' וממנו
 הם מתפשטי' והמאור ה' הט' שהוא מתפשט להתפשטותו
 מן שורש המוכח בלי עמול מן שורש עץ הקיי' ובהיותו תשיעי'
 הוא מובקר משאר המאורו' גם מהו' כבאר גם השבת התחתון
 הוא מעלה השניעית ושבת התיכון הוא מעלה השמינית
 ושבת העליון הגדול שהוא שורש תורתנו הוא מעלת הט'
 על כן כל איש שכולד בשנה הט' ליוכל בקודש הט' ביום הט'
 בשעה הט' ושייתקל לזמון הוא כמו זמון של כל אלו הרי זה
 עולה למלוכה בלי ספק אם לא מפני האריכות הייתי מביא
 ראייה יוכיח נדדון ועכשוו שההרתיך לכן היה מעיין בזו
 המעלה ובמקומה תראה חכמה ויאיר עיניך כי מעלה הט'
 איכה מן אלו האמרות שאמרת למעלה כי היא מדריג' גדולה
 מכולם כמו שאמרת והוא מאור יוצא לפי תומו לא מוכרח
 מגבורה (כ"א לא מגבורה) ובהיותו יוצא ומתפשט לפי תומו
 מן יולל וכותו ואורו המנומנם וכראה באורו בהרות בהרות
 קסכות לבנות וכל בהרת ובהרת מתגברו' לעברו ומתקוקת
 לגדדיה וכל א' וא' בעל שכל וקבחה מזויר נורה ופלאה והם
 מאורות הנקודים על הנקודים (כ"א על הנקודים) לידע
 מן הנבאו' לכל יאומן הדך ופעלו שלא לרצון שוכן ערבות
 ואלו המאורות מתקשרות במעלות התפארת שהוא שבת
 הכרמו בתורה בלשון זכר בלשון משל שבת הוא ליי' וזה
 המאור הט' כאשר הוא יוצא יוצא ברמזים לפי הדרו וזכותו
 ואיכנו מרעיש לשום מאור ועולה דרך מכילתו בקו המישור
 וכאשר מניע א' מקום הממשלה שמש יונאות הממשלו' אשר
 הוא אלהינו ואכאנו עבדיו ומשתמשים לפטנו ומתפללי' לשמו
 הכורא אהיה אשר אהיה כאשר יניע אל זה המקום ותתאמן
 מאור אין קץ לנבורתו ויוצא יונו אדום כמו נאמת ויונאים
 (כ"א ומתפשטים) וממנו הכינונות והוא איכנו מתערב עם

שום מאור בממשלתו כי יש בו ממשלה לכל המאורו' האחרים
 וזה האדום הכראה במאור איכנו מניד דין גבורה קשה אלא
 דפה (כ"א לא קשה ולא רפה) אבל הוא חותם דם הברית
 שבישראל הידוע בסנת המרכבה כיוו שאמרת למעלה וזה
 חותם דם הברית איכנו יורד דרך המורד כ"א עולה דרך
 המישור ואפילו שיתערב אליו מאור אחר מאור אחר מן
 המאורות של ישראל (כ"א של שמאל) על כל זה איכנו נושא
 לא לשמאל ולא לימין אלא עולה דרך משיל'ו ומניע עד
 מקום מלך מלכי המלכים מקום הייחוד השלום והאמין ועל
 כן אמרו כל מי שמקבל עליו דם ברית איכנו יורש גיהנם
 וזהו האמת ובהיות המאור הגדול הזה מתגאה לבדו בלי
 מאור עמו כל המאורות מתקרדים לפניו אמיתי כח העושים
 רצון קוכם ומנהדים לעשות מצות רצון קוניהם כפמ' ואימה
 והוא עובר על כל המאורות ומרעיש לבדו בלי סניע של
 מאור אחר עמו וכל המאורות בעלי כנפיים ובעלי הממשלות
 בראותם גדלו עד איזה יקום וממשלתו מניע וכורעים
 ומשתחווים לפניו וקוראים לפניו אבדך וקוראים אותו מלך
 הגדול המתגאה כי הוא חותם הקרבנות ואליו היו כל
 הקרבנות מניעים וממנו היו מתקרבים מן אלו לאלו עד
 שהיו עולים עד מקום המניח הכל - עליו כתיב ולא
 תשבית מלח ברית אלהיך וגומר - על כל המאורות והו
 המושל אה' זה ועל סוד הנקוד הזה הנעלם - אמר שלמה
 המלך עליו השלום כשהיה רואה חרבן הבית וישראל הולכים
 בגלות מפורים בכל השכות כשאן אשר אין להם רועה
 ואמר למכמי ישראל אותם שנשאר בהם החכמה השבעתי
 אתכם בנות ירושלים בצבאות או בחילות השדה אם תעירו
 ואם תעוררו את האהבה עד שתפאץ בנות ירושלים לו הם
 החכמים שעמדו תחת כל השכינה בצבאות בשם נבואות
 המפרנס לכל הנבואות רוצה לומר בגלות הוא מקום גורת
 הנשמות כמו שאמרת למעלה או בחילות השדה הם ארבע
 פנות הסומכים המרכבה והן אדם נשר אריה שור ארבע' קנות
 סומכות הכסא בדרך שאמרת אם תעירו ואם תעוררו לא
 אתם ולא אחרים למענכם את האהבה זהו דרך ההנחה
 שאני מפרש אותה והיא מדברת בניקוד שורש האמונה של
 השם הגורא והנכבד יהוה' כמו שכתוב לאהבה את יי'
 אלהיך הואיל ומפני זה (כ"א ופני זה) הואיל וראית שבע'
 בזאת השביע שלמה המלך עליו השלום זכה עד כי יניע
 עת דודים לפדות הבנים ועב' תהיה מעומיק לידע הודאי
 כי תראה באלו הדברים שרשים עמוקים מראה בו חכמה
 ודעת באלו הנקודים אשר ראית שרשם ומכיתם והנכי
 מקדים

הוא ולא נשאר
 עומדי' עוד
 גבה ועל כן
 רמזים עם
 המו' ועשו'
 מורו אין לך
 ד' הזה הוא
 מאורות והוא
 'ונבאותיה'
 ט' הבזיק'
 בים והיזלו'
 ס' ומכלכלי'
 פירשתי הם
 ל' מאור אחר
 דרך השכל
 וכמשך בקו
 הדברים בין
 רבים וברני
 ברא הק' בה
 הראוי לאדם
 ל' וכן לכל
 תרבות של
 גוד התאזה
 גזה המסך
 גות (כ"א
 מקומו -
 הם גדלים
 ומקבר ועול'
 פלאות רם
 הגו (כ"א
 קרו האמונה
 הכני מתקל
 והחכמה
 זה הם גליו'
 כל יעשי'
 ס' ק' ק' ק'
 מובקרות בין
 עשירית בג'
 מדריגות

ימקדים ומנוה לך הקדמה בלו הדברים משכלי ומחכמתי כל
הדברי אשר ראית שפירשתי עד הנה א תשוב ומשב בלבך
שהם כפשוטן הסר זה וילבך כי אינם כפשוטן אלף ע"ד אשר
שאל תשיין תבין חכמה ועוד תשיין בזה הכינוי הנעל ועיין
ותראה כי לא למחמי חכמה ולא לבזוכים בינה והואיל ושלמה
היילך ע"ה היה רואה ברוב חכמתו חכמת הניקוד של שם
יהו"ה וירוב חכמתו לסיכך השביע ברוב הקודש לכל זרע
הקודש לכל יעמיקו בה עד שירקם הק"ב על עמו ונחלתו
זיפתק להם שערי אורה ועת' כמו שאמרתי התקילו השערי'
לפתוח של חכמה לכן תהיה ותשיג שכל נחמה גדולה מאו'
כי זה הניקוד ש'מין אות ראשון הוא כינוי' לו' למ' והוא מל' מ'
ולפיכך קראוהו דם הברית וסודתם הקרבנות בוי"ש על כל
קרבן תקריב מלמ כי מלמ הוא הפוך מל'ס והוא תבועה
גדולה לסיכך כרין כוונה גדולה וקדושה כמו שתראה
בפעולות כשאבא לפרש תעצמות הפעולות בדרך מובא
השערים ועל ניקוד זה הנעלם איור הסכם בראיות גדולתו
פתח הסכם ר"ש ודרש באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם
זנו' פוקו חונכי נשא גבויל דק"ב דהורא חד נפיק
מוקדווי ויבגניאות שופריה וטיבותיה קרא ליה ק"ב
מלכותא עליה וכד בהורא דנא נפיק מוכניאות גבורתיה
גזווייה והדריה כד הוה בליק באורח מישראל כל נהורי' דלפין
מין קדווייה ה"ד מיי לא ייראך מלך הגוים כי לך יאתה דנא
רב וסין הוא ושלט על כל נהוריא דנפקין מן קדם מלכא
דנהורין שבעין לקביל שבעין שרים דאינון מיוכן על שבעין
עיין וכן נהורין דמתפשטין בכל לבלגלא ורקיע ומסניאות
שופריה אתמוי נהורא דנא באתר חד סתימאה וכל מלכיא
דאתגידו ונפקו באורח מישור וגבורתא ורחוויין בעין
למכדא אורחיה וכל נדא מוכיה חכמתא ומסניאות שופריה
וטיבותיה כד הוה בליק לעילא ואינון מלכיא דאתגבריו
בקדמיתא קדם דברא הק"ב עלמא אלפין שנין ויהו"אל
(כ"ל ווטט"רון) שנייה (כ"א עימיה) אתגבריו ומלכיא
תליתא דכליק על כולהון דאתגבריו קדם אילין הוא הנקר'
שמוע' יאל' דהוא מוקבל גלותיהון דישראל והוא קאים באתר
דחכמתא ולא באתר דעגפין מעיין תמן אלהין בשרשו
דחכמתא ואיהו מלכא חכים מכל חכמייה רבבין דהו
בעלמא ובלהו לא חטו לכניאות גבורתיה דמלכא דנא כד
מלכא דנא בליק לעילא למוסוי די נהורא דגבורתיה לית
סופא נפקין שרפי כורא ונפקין נהורין דלית להו סופא
גבתלת מלכיא אילין שויאו תמויא לנהוריא דנא עד די
אתר תגע ועד די אתר יהא גבוריה גבורתא ועל אילין

מלכיא די אמרנא כתיב באר חפרוה שרים ואילין מלכיא
ס"ד דאינון שויאו תמויא דנהורא דא שתוק ואל תמלל כדן
אלף הק"ב יהיב ידיהון דאילין תלת מלכיא גבורתא חד
דנפיק מן קדוויי דכולא דנא קשיא דשמייה אלה"ים ונהורא
דנא שוי תמויא לכל נהוריא כל חד וחד כמוא דאתמוי ליה
ושמייה דנא ליתויה ג' דול בגבורתא בתלת מלכיא אילין כמה
דאיורין במחוקק במשענותם ונהורא דנא דשמייה אלהים
מתקריי מחוקק בסניאות גבורתיה דאית ביה ואיורו דכד
נהורא דנא דשמייה אלהים בליק לעילא ומטי עד נהורא
רבא דמל"ס שמייה כד הוא ומטי לאתר דנא דאילין נהוריא
קיימין באימה מסניאות גבורתיה ומתרין אילין נהוריא
מלכיא תמויהון נפקי כשמוהון דנדיקייא רבבין נבריא
למישבד רעותא מן מארי עלמא כמה דעבדא עשרה
דדיקיס דקטיל מלכא דאינון ר"ב ונבדו נשמותהון דאילין
נפקי מאתר דנא וכל בר ישראל דיתמוי דאיהו נדיקא
גבורתא למישבד רעותא הק"ב מוכסוי עלויה ויהיב ליה
חכמתא וגבורתא וקיימין דישראל ר"ש ור"א בריו ור"ע
ומבדויה וכל חכמיין נפקין נשמותהון מאתר דנא ובתר כן
נהורא דשמייה אלה"ים נפיק מתמן באתר דתלת מלכיא
אילין בלמודוהון יתיהיב גבורתא דנא ה"ד במחוקק
במשענותם גמודכר מתנה מאתר דנא נפיק לתמן יתקרי
מדבר מאתר דכליק להזדונן תמן עם נהוריא דנא אתקרי
מתנה אתר דנא דמתנה שמייה הוא אתר דכל נהוריא
רבבין נפקין מן קדם מארי עלמא דאינון אתר כד אינון
מטיין לאתר דנוגא באתר דנא ואתיין נהוריא אחרין לקבלא
מאתר דנא ונהוריא דאתקריאו מתנה די יהו אתר
יהבין חכמתהון וגבורתהון לכל נהוריא דמטיין תמן ועל
דנא אתקרי מתנה ואם לא ידענו מאן הוא רבבו דקאים
באתר דנא דאתקרי מתנה די נהוריא אתר מטיין
לתמן שמייה דבנפא דקאים לתמן אדוכ"הו הוא
שנוע"אל עבדא דאלהא דשמייה והא לך מה דאיורין
חכמייה הו בדילין למדא נכנס באילין עמיקתא מן
קדם דלא יטעון במימיהון גבורתא דמלכיא אילין דכתיב
עליהו זה שמי' כמוא דאמרנא ורוא דנא ישתכח
בנהורא דנא דמל"ס שמייה דכל בר נש דימטי לרוא דנא
ידע גמיקתא דעלמא דאתי וגבורתיה וטוביה ויסודיה
דקודשא בריך הוא דנהורא דנא כד הוה נפיק נפקי מיין
נהורין אחרין דמתנין (כ"א דמוכין) לכל נהוריא
ה"ד באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחוקק
במשענותם לישן טב וכל דנא למה אתגברי בכל ימי (כ"א
בשביל

בשביל
ענין
שהוא
למרכב
והאמת
ועליה
יחזקאל
עמיקת
במרכב
שורה
הניקוד
ניקוד
שהם
המכה
מושל
המרכב
באלו
לפעול
מפני
המאור
ובזכות
השכייה
היוצאה
שכתוב
מהגד
האות
מתפש
יאמר
ותוליע
ועלה
לפניך
שהניכו
השרשו
שפע
מקומו
וז' שם
אור וע
האלה
היולאך

בשכיל ישראל) ואני אם הייתי בכאן עושה פירש
ענין המרכבה היית יודע שכל חכם ונדיק וישראל
שהוא מרכבה בפני עצמו ושיש לו ארבע קיפות סמוכות
למרכבה כמו שיש לכסא ושהעולמות נמוכו תלויים
והאמת הפסד שבשכיל הוא הכקרא מרכבה בפני עצמו
ועליה עומד כמו שיש בעליונה המפורשות במרכבת
יחוקאל אשר ראית בו כמה דברים עמוקים וסודות
עמוקים לאין תכלית והיית יודע השם של העומד
במרכבת יחוקאל (כ"א הקמח) והוא שם יה' והוא
שורש האמונה ועיקריה וקודו כמו שאמרתי והשם של זה
הניקוד העליון אשר ראית עד עתה עמקו וסמיתו ועל
ניקוד אות ראשונה הוא נקרא חל"ם אמרו סכמים
שהם מים שאין להם סוף והוא הנקרא נולך על כל המאורות
המכהינים והמוציאים והמביאים תפת ממשלתו והוא
מושלט עיקר שפע נימרות שפע המרכבה אשר הדר
המרכבה ובורתה בנימרות השם הזה באים ואלו מורכבים
באלו כדי שיהיו כולם אחדים לעשות רנון קובס ממהרים
לפעול ונזנה להם ויראה להם שכל רואיהם מרמק ישמחו
ופני רוב גבורתו וממשלתו והוא מאור שאמרו שמוכו כמו שבו
המאורות של עמוות השעולות עבודתם בגבורה ובקדושה
ובזכות מאור השמי המכבד גבורות והכמות של אות
השמייה ומכבדה כדענו לכל עבר שהוא רונה ובאות הוא
הינוחה בלי עמל ויגיעה בהגלו מוטמני שבר העולם הבא
שכתובו עין לא ראתה אלקים וולתך נומר אפילו שרף
מה גדולים ושמאל מהאדירים לא ידעו ולא הביטו דרכי
האות הואת ופני מה ופני שאם ראו אות אור כזה שהוא
מתפשט בלי עמל וכולו חוכמה והכמה ולמיני זיון אין דיוון
יאמרו כן מה זה רבין כל העולמים אדם שהוא עפר רימה
ותוליעה וכולו תאות וכולו יצר הרע וטומאה . לו הכימות
מעלה גדולה כזו והכמו עבדיך קוראים בשמך ומשמין
לפניך תמיד נובעת נמוכו מובסה בלי עמל כזו מוקוס
שהנימרות באים אליו דרך ישר מן יסוד מניאיתך מן שורש
השרשים ומפני שלא יחלקו אלו עם אלו מפני שלא יקבלו משם
שפע שעל המאור כתיב העומדים בפרץ באלו המנושה
מקומות ומעלתו מופלאה עד מאוד (כ"א כתוב כל זה
ו' שפע שעל המאור הזה כתיב ויאמר אלהים יהי אור ויהי
אור ועוד מפני מה נכזו והעליון מן מלאכי עושה רנונו
האל' שלא יקבלו שפע וגבורה ותהיה ממשלתם כממשלת
האל' הם הגדולה מאוד ואומר לך כלל כעין השפע המקבל
כן עבודתו שהוא עובד ואם המלאך היה מקבל

מיקוס המנוחה שלא יהיה שם תערובות של דבר אחד
לא היו פועלים דבר ולא היו זוכרים ארון עליהם ופני זה
נכזו ומנאו בזה המאור הנשרש בשורש אילן השמים שינא
להכיל את מקורו כמו שאמרתי כמנאו בו קדושה דרכים
קשורות בפני אמת לכל יסורו הכה והכה ושמותם דרך
המנוחה המתפשטות עד דרום עד מיקוס המניאות העולם
(כ"א העולם) והשנית דרך המנוחה שכל מאור שמושיג
השנה הדרך הזאת מתאווה לדבוק בו יותר ועל כן נקראת
בדרך המנוחה . והשלישי דרך הרנון . והארבע דרך
השלום . והחמישי דרך האהבה . קדושה דרכים מוכבים
הגלגל לניקודים ידועים בשלל מוכתר ומנאו הגלגלים וכל
צדאותיהם כאשר הדרכים הללו מוכבים אותה כדור אחד
מלא כל משניות שבעולם והם כראו אצל מעלת המניאות
בלא היו ולא כראו בעולם וממשלתם עמומה והם לא
נאשבו דבר ובאור שמתפשט מן אלו הקדושה דרכים כל
תולדות העולם באים וכל מפני הצרות והשרנים והרמשים
להבין כמה ממשלתם עמומה ושונותיהם כראים מראים
הדרם וזיום ויקרם וגבורתם והם שונות ממשין בלי
מלאך ובלי השבעה לזכור אותם על פעולותיהם ומיד
נעשו . שם הראשון יהוה ריאל וזונו כמו שנים אחרים
שנקראו בשם הזה הגדול ואלו נריכין טהרה והשבעה ואלו
המלאכים שמקבלים מהם אצל (כ"א אצל) זה השם
אינו נרין מלאך ולא השבעה . ושם השני יצפחורון
ושם השלישי מבליליה ושם הרביעי יחצצבירון
ושם החמישי מפרצמון וניקודים של אלו הקדושה
מאורות מעלתם כמה היא גדולה לפי תכונות האותיות
ולכל דבר מועילים כי הם העומדים בפרץ באלו הקדושה
מקומות ומעלתם מופלאה עד מאוד . ע"כ נוסח הנימרה
האחרת) ואלו הקדושה שונות הם שרשים נענוע אות
שנייה מן השם שהיא אות המנוחה שכל (כ"א שבר)
העולם הבא . דע כי כאשר אמרתי לך בי מעלת
הנדיק ומכס יותר גדולה היא מהמלאכים הגדולים
ומן השרפים בעלי היכולת מפני שהמלאכים אינם
גופניים ולא יש בהם איברים שיתאוו תאוה ודירתם
במקום קדוש וכל מעשיהם קדושים ועל כן הולכים
בדרך רנון מלכס ואין להם שבת בזה . אצל
האדם שבראו הקדוש ברוך הוא בארבע יסודות
ובמינים רבים וסודר בהם סודות . (כ"א
יסודות) של תאוה ושל שכל ושל חכמה ושל דעת
והם טמאים ומדובקים בטומאתם ובתאוותיהם ודירתם
במקום

מלאכי
תולל כדון
בריתא קד
ים וכהורא
תחזי לים
אילין כמה
ה אלהים
אמרו דבר
גד כהורא
ין כהורא
ין כהורא
ין גברא
עשרה
ין דלילין
הו נדיקא
יהיב לים
יה ור' ע
ובתר כן
מלאכיא
פמחוקק
ין יתקרי
א אתקרי
ל כהורא
כד אינון
ין לקבלא
ין אתר
גמן ועל
דקאים
ר מטיין
הו הוא
דאמרון
תא מן
ן דכתוב
שתכת
זא דכא
ויחודיה
קי מיכין
כהוריא
במחוקק
(כ"א)

בזקום שרשים ורמשים והאדם בשכלו הטוב נחמק מכל אלו
 הדברי ומתדבק בהש' יעושה שלימות הק' בה ומזותיו וכותן
 עניו למות על קדושת שמו בודאי לזה יש מעלה גדולה מן
 המלאכים ונקראו החכמים לפי ענין זה מרכבה בפני עצמו
 וד' מות יש להם והם ד' יחודות שנתאכל התערובת ושאר
 הברור והאמת ועל כן הם מרכבה בפני עצמו ולא הם 'מאור'
 שראית שמותם ומעלותם כמה היא גדולה הם כמו תולדות
 המאור הזה המנהיג אות שנייה מן השם הנכבד והנורא
 יהו' ה' והמאור הזה הברור גדלו ותענומו כאשר הוא מתפשט
 מונא מן שורשו שורש המים והמכמה נראה כמו גלגל הובב
 מפני שכאשר יונא עולה למעלה להשתחוו' לפניו יגדילו ושורש
 שרשו הוא שב אל מקורו קוור חלילה ושב אל מקורו וכדאיה כי
 כמו שהגלגל הוא הגלגל הובב היכל הפנימי ששם מציאות
 שורש השרשים ויחוד הכל וכראו ה' ומאורות האחרים לזה
 המאורות בקשת' קטנות בתצבון ידוע שהיתה מראך במאור
 התצבון (כ"א דע שהיי' מ' אריך התצבון) והמאור הזה העליון
 כאשר הוא הובב את לו המאורות הוא מרעשים רעש וגם
 מרעשים נגבורה גדולה ומחכמים ומשפיעם נגבורה כל אחד
 כפיין דולתו ונגורתו וכאשר סובב אותם הגלגל' כצבון אילן
 בלא היו והבן סביבה כי הגלגלים מן זה המאור נאכלו והם
 כינויות הגלגל הזה בא לרמוז שלו הגלגל' צזה המאו' העליון
 נקשרים אשר אין קץ לנגורתו ואין קוף למושלטו והססוק
 מוכיח דכתיב כאשר יהיה האופן בתוך האופן ובהוצ' הובב
 המאור העליון הזה את ה' ומאורות שגלגלו מן זה הגלגל
 נגורו ומנוכ' שתי אשיות מהדרו ומתקפסו הא' ונקרר והא' שורף
 ונקראו אש ומים ומן לו שני המאורות שגלגלו מן זה הגלגל
 נאכלו השמים כיוון שאמרת יוהו כוד השמים וכל הגלגל' מאש
 ומים הם כלומר אש ונקרר ואש שורף ומן לו השני' המאורות
 כאשר הם מתגברים נאכל מהם זיו חוסף עליהם מלמעלה
 בדמיון רקיע ומי יוכל לדבר מעלת שני המאורות והרקיע
 שחוסף עליהם שובין שלשתם יונא השירה והדנה המנע' עד
 מוקום המציאות והללים שמו בגועס התהילות והתפילות
 עליהם כתיב השמים והכפרים כבוד אל ומועשה ידיו מניד
 הרקיע לו הם ד' המאורות אשר רמות למעלה הא' מתחיל
 והשני עונה ומוסיף שבת על שבת ומן ההדור והדבור הזה
 יוצאים השמות הזכות אשר עליהם אין מעלה אחרת זולתי
 המציאות הנורא ונקראו כפירות שנאמר כפיר גורתם ועל
 כן כתיב מספרים לשון פפידים והמאור הנורא שגרא' כדמיון
 רקיע אחרי שמכיומו שני המאורות לומר השיר עונה הוא
 וכלל שירתו מביא מעשו של הק' בה משבח כינד ברא' וכינד

כדרם לכל יתגברו ולכל יתפשטו לא עד מוקום ידוע ועל כן
 כתיב ומועשה ידיו מניד הרקיע ולמי הנ' יד לא מפני ששמיים
 צבחו עד מוקום שני המאורות ולא השני ממאורות האש והמים
 מרוב זכותם הנאמרו וטהרתם הגדולה הוסיפו קדושה על
 קדושה ויהי' על אהבה ונאנקו כדמיון חבוק ומרוב האהב'
 שגראו בהם כעשו צ' המאור' כאשר כעשו ממשל' אחת ומרוב
 שמת שני המאורות כאשר כעשו א' ומתגבר לעלות נקשרו
 ברקיע וכדומה לנר מאירה ההיכל והשמות נהנים מיווה
 ועומדת בהיכלה וכותלי ההיכל הזה כולן שכל בלי תערובת
 ומאו' השכל ומועמידו על תכונתו ונקרא שם הרקיע הפ' יד
 וגם ההיכל כל אכן יקרה הם המאורות והיותם פשטים וגם הם
 מפרכים לבראים אשר פירשתי מעלתם כמה היא עליונה
 ותלוכי ההיכל לו מלאו משוכות זוהה מזהיר מתנוצצים משם
 הברקים יוצאים אשר נכטיירו בצורות כפלאות ולא מנטיירים
 בצורות ולא אור מאיר בהנאה בלי עמל משפיעם חכו ובינה
 וכן כל המלכות כי לו הם המציאות והניצורות מציאו' מציאו'
 המציאות (כ"א והניצורות והמציאות) בלי תערובות באי' דרך
 המלכות ומשפיעם להיכל וגם ההיכל בעלי שכל ומכמה והיא
 מתגאה לעלות ברוב השפע ששפע ההיכל ומינורו' המציאו'
 והדרין (כ"א והנדיקים) שבהיכל בראותם כל זה שההיכל
 מתגאה עמהם לעלות אל השורש אומרים פכמה תושבנות
 לפני הק' בה מי יוכל לדבר נועם ההיכל הזה והלא זה הוא
 מעלתו ע' ה' ב' וינקומו ואמרת יוהו ברמו והמבין יבין ולא לא
 יבין יעמיך בשכלו ויבין שכל חכמה ובינה והניקוד הזה הוא
 קיץ וזה שמו אשר נמאנ' לו מפר' צמון שם אמין מן הגדולי'
 אשר שם מקורו יהו'ה ובהיותו כולל עם מקורו אין דבר
 עמו לפניו שאינו פועל לא לרצונו ומלאכי' אדירים מן עשרה
 העמודי' ראשונה במלכות ששמותם מ' יבאל פנ' יאל רפ' אל
 יהו' אל צדק יאל מותם היולך בקרבם הם המלאכי' אשיות
 אשיות השם בראש כל שם ושם מן אלו המלאכים אשיות
 מן השם תמונא בראש כל מלאך ומלאך וכשלים ניקוד השני
 (כ"א השעי') מן אות השני' מן ניקוד הט' עד כללם ופרטי'
 מאור הנ' המיתנועע אות הגבור' (כ"א המכענע אות השם)
 והעמידה במקומה לכל יתפשט וישותי הבניין הנאה ברוב
 גבורתו והדרתו ובהיות זה המאור המנהיג את אות הנ'
 בגבורה גדולה מאור ואפי' שהוא מן עכפי אילן מנהיג את
 השורש (כ"א השור') לכתוב לעיל והיה מעיין בניקוד רזה
 ותראה כל מה שאמרת דרך קגרה מפני שאם הייתי י'
 אלו כ' דרכי השם לעולט לא יגמור העבין מפני רוב' תכמתו
 והאריכות ומפני זה שית' פני לקצר בואת החכמה (כ' והחכם
 שידק

שידקדק
 למי הוא
 מתפשטו
 וכן ידע
 יהאו מפני
 בע' הב' כ'
 ועד עכש'
 הרשע וכ'
 בחכמה י'
 לעונש כ'
 ואות וג'
 דרכים כ'
 ודרך דין
 יש להם ר'
 מין דוב ה'
 ולרצבות ו'
 בששה מו'
 וקול מים
 ואשיות כ'
 והוא כעין
 משריף לש'
 מרסוק כ'
 אדום פוכ'
 קטנה וכה
 הרשעים
 מרסוק
 והכה כוד'
 היא ואות
 גבורה גד'
 מותפשט ה'
 שנינוול כ'
 בלו האשור'
 למוקום ה'
 האשיות ל'
 מודש לא
 ישראל יורש'
 הוא מתג'
 מרעשים
 גדול והוא
 ממשלתו ו'

שירקדק יונא כל העניינים בלי שנוש וידע דרך המלך וידע
למי הוא עובד וכמה היא גבורתו גדולה וכמה ממשלות
מתפשטו מלפניו ומה שר כותן לאזהביו ולשומרי משמרתו
וכן ידע מה העונש שמעביט לעובדי מזותיו לאותם שלא
יהאו מפניו וכבר בארתי ברמזים העונש של רשעים
בע"ה כמו שאמרתי בודם ברמזיה ובמקניה ובמדה גדולה
ועד עכשיו פירשתי ברמזי שר הדיוק ועכשיו אפרש עונש
הרשע וכמה גדולה העושה שיוקבלים - הק"ה סדר מעשיו
במכניה ובקו המדה ונתן מול העונש השכר והקדים השכר
לעונש כמו שתראה כי אחר אית ה' אית ו'כי אית ה'מנוחה
ואית ג'גבורה הממשלות ג'מול לעובדי מזותו ושלשים ופשה
דרכים כאחוז במדת הגבורה כמניין ששה על ששה וכל דרך
ודרך דין קשה חזק ואמין לגבורותיו אין מספר וכל הדרכים
יש להם ראש וסוף ואומע' לו' דרכים וכל דרך ודרך מעביט
מין רוב הגבורה של לו הדרכים כתפשטו מהם כמות לאפים
ולרבות ונכו בניין באה בגבור' הוא מקום העונש והקיפוחה
בששה תמוות שהם סערה והמולה ורעש והופה וקול שאין
וקול מים רבים וההיכל הגדול הזה שהוא וקום העונש מן
ואשיות בראשונ' אש שורף ועיכו בעין הירוק השני אש משריף
והוא בעין אדום השלישי אש מלהט והוא תכלת הרביעי אש
משריף לשעה והוא אדום (כ"א בשלישית אש מלהט אפילו
מרחוק רביעי בעין התכלת אש שריו משריף לשעה ועיכו
אדום פוכה לשאר מתוקף האש) המישי כמנא במדרגה
קטנה ובה קנת מהנכס פוכה ללבן - הששי אש מוכעי ומאביל
הרשעים (כ"א הששי אש מועיר ומרעיש ומאכל הרשעים
מרחוק) ה' אש שמור והוא עונש גדול שמוחלים הרשעים
והכה נודע לנו באמת שזה הכיקוד הוא דין גבור' ודין קשה
היא ואית ענמה של גבורה יוצד שמשס (כ"א ותאה בענמה
גבורה גדולה שמשס) יונא כופ' וקול המולה ות' ר' פסא'ו'
נותפשט הרעש מלפניו והסוף וקול הכער' וכל אדם מישראל
שנימול בכשרו וכל מה שעשה האמת שיתן דין ומשבו ויבא
ב'או האשות אשר זכרתי למועלה וכל אדם מישראל' כשנכנס
למקום הזה אז מרוב תבה יונא אש מלפני המישיאופ ויקרר
האשות לכסותו לכל יתלהט בתוקף האשות ויושב שס' י"ב
קודש לא ג' ע' ולא בנייהם ועל כן אמרו שאין שום א' מבני
ישראל יורש גיהנם ולא על כד אחר שתחשוב ומאור זה כאשר
הוא מתגבר לעלות ומדי עלותו במהילה העולה בית אל
מרעישים לפניו כל המאורות והמבחות וכל המיילים רעש
גדול והוא ברוב גבורתו מתאמץ לכסו עליהם ולהביא תחת
ממשלתו ומפני רוב הגבורה כחלק לג' מאורות ולולי שהוא

מתחלק אין דבר שיעמוד לפניו מפני רוב הגבורה ואמרו כן
מפני מה העולם עומד קיים מפני הגבורה האיל הגבורה
מכסה על העולם מפני זכות ג' אבות כנגד ג' המאורות וזהו
האמת ו'לו ה' המאורות היוכהיג' אית הגבורה פועלי' דין
קשה מבלי טהרה והם שמות שאינם יונאים משום מקום לא
שמות צפני עניון ושמותם של אלו השלשה מאורות הם
'יצפ'ע'ח'ר'ון (כ"א יצפ'ע'ח'ר'ון) אכפ'ע'ח'ר'ון (כ"א
עכפ'ע'ח'ר'ון כ"א אכפ'ע'ח'ר'ון) ושם ה' מפ'ע'ח'ר'יתו
שלשה שמות לו הם אדירים וכבדים לעלות סימה ולקום
נקס בלי הפק ומלאכי מוקבלים מהם אשר לו שמות גבר' יאל
צרק' יאל עו' אל עו' יאל (כ"ל שאחד משניהם מיותר כי
כמנא באמת כי עו' יאל ממוכה על אש השורף ועו' אל הוא
מין האש המוקרר) והמלאכים כמשכים בקו הגבורה והם
שמות לקיים קללה ולהיות שונא י"ג יום זה אחר זה וקודם
לו השמות היה זכר שם יהו' ה בניקוד הע' ובלי טהרה תוכל
לעשות ותגלים ומי יוכל לדבר גבורתו הגדול' שלולי זכות ג'
אבות היה העולם חרב מפני גבורתו הגדולה והכפלה וכמו
שאמרתי למועלה אש תבין תראה חתימות עונש הרשעים
ועונש רשעי ישראל הלא יכד לך שום דבר אש תעיין ואני
הנורכתי לקצר כמו שאמרתי והכה כי נשלם מאור ה' והוא
שור' ק' בן ג' ניקודים על כללים ופרטים ורמזים - מאור הד'
הוא ביקו' אית הרביעי מן השם מן הכיקוד הע' ומי יוכל למלל
גבורתו והדרתו בהתגברו והוא יונא מן מקו' שורש הרשעים
לכ' וג' את כמות הגבורה של שם הככבד והנורא יהו' ה והוא
מאור וכא שמרוב נדקתו ושפלותו הוא מתגבר יותר מכל
המאורות והוא בתוקף האש העליון וברוב ממשלתו שבו מקרה
האשות המוקות והאשות שאין שורשין ומשמת יעליתם
וכחאות המאורות שזה המאור מתגבר מתחדדים כול' מדדה
גדולה וכאשו' בד' פכות המרכב' לכל יומוט ויאבדו מן העולם
והוא עומד עליהם ומחלי' גבורתם והוא אינו יונא מוקמוט
לא בשני זמנים או שיהיה טוב לישראל מאוד מאוד או שיהיה
ס' ורע מאוד כי הוא יונא לקרר המעלות ואם בראשונה
פוגע באשות ובמכניהם של ע' שרים והוא מוקררן ומחליש
טובם וממשלתם וכמוכא טוב לישראל בזה העניין ואם בא' א'ע
פוגע בממכות העומדים להגן על ישראל הוא מקרר' ומחליש
ממשלתם חלישות אמין ומנא אז לא טוב לישראל ס' וועתה
הבין כי בכאן אחרך יותר ממה שהארכת למועלה ואבי' עניין
ישראל בכאן בדברים קצרים ואביא ענין האומות בממשלתם
ואביא סודות עמוקות בקוצר דברים כי לפי רוב הקמ' הם
דברים קצרים וזה המאור הד' המכהיג' אית הד' מן השם

ועל כן
ששמוע
ש והמים
דושה על
ב האהב'
ת ומרוב
נקשרו
ס מיווה
ת ערובת
ע הפ' יד
ונס הס
ע עלימה
ים משס
מטייריס
גו' וביכה
' מניאו'
כאי' דרך
מה והיא
ה' מניאו'
שההיכל
ושמכות
זה הוא
אשר לא
היה הוא
הגדולי'
אין דבר
עשרה
רפ' אל
'שמות'
אית ות
וד השני
ופרטי'
ת השם)
זה ברוב
אית ה'
הית את
קוד ריה
'ארי'
חמתו
ד והמכס
(כ'
ש

הנכבד והנכבד יה"וה הוא מאור גדול ואמין כי האמת אית
 אחרונה מן השם אית ה' מיי וכל לדבר נבורתה והנכבד
 ואין נראה בה שום תערובת של דין אלא רחמים והוד ויקר
 ומעלת שבי האתימות שהם כ"א ה' (כ"א י"ה) לזו כמנא
 (כ"א לא כמנא) מעלה גדולה יותר מוזאת הראשונה
 מתגברת במעלתה והיא נקראת שכר העול' הבא והאחרון'
 נקראת מותם הברית הגדול והנכבד הוא אשר עליה כתיב
 כתיב לא ידעו עיט ולא שופתו עין איה כלומ' מעלת האות
 האחרונה אין מלאך ולא שרף ולא חכם שידע עד איזה מקו'
 אית המנוחה של אית האות מניש ובמנוחות של אית האות
 נכשרו בה שרשים לאין תכלית וכולם מעלים פרי למאכל
 ועליהם לתרופה. והמאור הזה ה' המנהיג את האות
 הרביעית מיי וכל לדבר חכמתו וכבודותיו עמוק מאוד אין
 לזקן כי הוא מאור שמתפשט לשש קצוות ובהיותו מתפשט
 זה המאור אין להתפשטו תחום ולא מוכיין ועל כן לא ידעו
 לו לא תחום ולא מוכיין וכאשר יוצא מן שורשו הוא שורש אילן
 החיים מן מקורו יוצא ועולה בדרך קו המישור שהוא סוד
 השם הנכבד ששפעו ונבורתו מתפשט ומורח ועד מערב
 ועל כן נקרא קו המישור ובהיותו עולה בזה הדרך מיי וכל
 לדבר נבורתו והדרו כלול מכל מיני יופי וקמדה ומניע עד
 יוקום התקבנות המאורות היוצאים מלפני המושל וכל
 המאורות האלו כלולים בת"ת הוא כוד שבת הגדול עד זה
 הוקום שאמרת לך. ובהיות מאור זה מניע עד מקום
 התקבנות המאורות שם עומד ושם הוא משפיע גם הוא
 לכל איתם המאורות שנגזר שם כי הוא אדון עליהם ומכסה
 עליהם ומלמעלה כיוו שפראה בראיות ברורות כי האמת
 זאת החכמה שפראה בעלי החכמה קבלה על כוד נאה
 ועתה היה מעיין שאם ראית חכמה בשאר המאורות יותר
 תראה בזה כי בהניעו אל זה הוקום יראה הזכות אשר
 כונא בו בלי עמל מרוב המנוחה מתגבר ועולה וכראה
 יזכותו כיוו נבורה גדולה לא שהוא דין קשה ובהיות
 המאור הזה עומד בזה הוקום כוה המאורות מתחלקים
 מינו והוא אינו חסר ממשלתו אפילו שכולם נשפעים מינו
 והמאור הזה אינו מתחלק מהמציאות כי האמת זו האמונה
 כל איש שמאמין שהמאורות נבדלין מוקורן (כ"א מוקורן)
 זה לא יאמין הטוב והישר כי האמת כל המאורות קשורין
 באדון שאין שום שכל יכול להשיג דמיונו כי אין לו דמיון
 ואין שכל יכול להשיג יאודו ע"ד שלימה במאורות שמתפשטי'
 מן הקדוש ברוך הוא (כ"א אבל במאורות שנות פשוטים
 מן הקדוש ברוך הוא) יש מאורות שהן קשורים יותר

קרוב ואלו כוה רחוק אבל בין גדולים בין קטנים קשורים
 בסבה ראשונה אין פרוץ ואין יוצאות אלא ברצון אהי"ה
 אשר אהי"ה המציאות הנכבד והנכבד ומעכשיו ואילך היה
 ונעיין בזה המאור ותראה מעלתו כי עד עתה דברתי
 ההקדמה. המאור הזה אשר נכשרו השרשים הנדולים אשר
 תראה שנותיו מעכשיו ומעלתם ותראה כינד (כ"א קנת)
 מן ימוד הקדוש ברוך הוא השלם בהתחברות המושלות זו
 עם זו ובהתחברם כן כונא היסוד שלם גדול וכורא ותראה
 כי המאורות שנמשכו בנבורה גדולה תראה מאיזה מקום
 מתפשטים ויוצאים ובאיזה יוקום ונתחברים ומניעים ותראה
 כמות הרחמים מאיזה מקום מתפשטים ובאיזה מקום
 מתחברים ומניעים ובהיותך יודע זה תבין יסוד הקדוש
 ברוך הוא בדרך אחת חכמה דרכים שימוד הקדוש ברוך הוא
 כודע מיהם. הוקום שורש השרשים וכבת הסבות אשר
 ממונו יוצאים כל הדברים והו הוקום העולם מפני רוב
 גדולתו ותפארתו ולפי רוב תפארתו נראה השכל מעט.
 אבל הנאל והמציאות לא כודע לנו כי אם בחכמה גדולה
 לכן נכשר המאורות הקרובים אל המלך מאיזה מקום יוצאים
 ומה פעולה ומה עבודתם אשר הם עובדים וכינד הם
 קשורים בסבה ראשונה ואלו החכמות אשר אמרתי לך ברצוני
 אפרש כל זה כדי שלא אחריק ואם הייתי מאריך אין שכל
 יכול לבבול ומעכשיו ואילך היה מעיין. אלו הם המאורות
 המתפשטים מן המציאות ומנהיגים בכוחו הגדול בתחילה
 יוצא מן מקום המציאות מן שורש השרשים שהוא אדון כל
 פעולה מאור יפה וכורא שמונו גאותו ונאוכו כראה כדמיון
 דגל מתגאה על כל המאורות והוא מוציא ומביאם תחת
 ממשלתו וכל המאורות בו מנאלו מקום כי מרוב גאותו
 ומנוחתו נראה בו נבורה וממשלה ומן זכות מנוחתו נראה
 בו מנוחה בלי תערובות וכונא בזה המאור מרוב ממשלתו
 ב' יודות דין ורחמים משפיע לאלו ולאלו משפיע למלאכי
 נבורה נבורה ולמלאכי רחמים רחמים וכובל את יצר הרע
 בנבורה ואת יצר הטוב ברחמים וכראה באמת כי זהו המאור
 המתפשט מן המלך יותר קרוב אל האדון יותר מכל
 המאורות ומתפשט למיין ושנאל ולכל ששה קצוות ובו נכשר
 שלשה מעלות שהם קו אחת האחת התחונה. היא מלכות
 היא כנסת ישראל היא שבת הכרמו בלשון נקבה כיוו שכתוב
 שבת היא ליי. השנית היא אמוני היא תפארת שכל
 רואיו ושנימו ורחוק לראות יופיו וממשלתו. הנ' (כ"א
 העליונה) היא העליונה היא כתר עליין ואף על פי אשר
 לשלשתם כונא שלשה שנות נפרט וככלל לשלשתם השם
 שלהם

שלהם הוא
 בזו ועל
 בהנחה כמו
 ומרוב השם
 וכל אחד וא
 מובדלים
 נבורה יוצא
 כך יוצאים
 שולם מיתפש
 ולתור לו מו
 מנהיג את
 לאב שאלו
 ב' יוצא ונב
 את האדם
 ואלו הארבע
 עולם לשש
 בהר סיני וה
 וכבוד אלו א
 לאמת ומייש
 שהלכו בארץ
 כונא מאור
 מורכב בסבה
 ושפעו (כ"א
 עדיין נקשר
 ומגדלים והו
 ירד) ואמת
 רביעית של
 שנות והשנות
 מושלחה עד
 למיין שמו צ
 הקודש הספיר
 שם השני הפו
 אחרונה
 ב' יוצא ונב
 מורכב בסבה
 עניין האמונו
 מרוב כל הניקו
 עבודה לניקו
 שמים אותם
 חכמה שכל

שלהם הוא שם אחד והוא יה"ו שזו קשורה בזו וזו קשורה בזו ועל כן כוננו שם אחד להם ובהיות שם זה מתפשט בהנחה כמלאו כל המוקמוות והקדמים זיו עלין גדול וכנרא ומרוב השפע והזיו יונאים מיומו מאורות לאלפים ולרבבות וכל אחד ואחד בעלי שכל ותכונה ואף על פי שיונאים אינם מובדלים מיומו אותם היואורות יונאים בתערובות של גבורה יונאים והם המושפעים גבורה לשאר הנבראים ואחד כך יונאים ארבעים (כ"א ארבעה) מאורות ראשים על צולם מתפשטים מאלין הקיים יונאים לכהונ את מקורם ולתור לו מוכסה ואם קשה בעיניך זה הענין שהענף יהיה מוכנה את השורש והו לפי משיבות השורש כמלאו זהו דוויא לאב ששלו בניים והבנים כגדלו ומלאו את מוקמוותיהם בקבוצה ובכונה ומנהיגים את אביהם גם כיוו הסוס שנושא את האדם כן הארבעים מאורות האלו ומנהיגים את שרשם ואלו הארבעים מאורות הם עשרה ניקודים לכל אות ואות פולים למשבון ארבעים והם כנגד ארבעים יום שעמוד משה בחר כיכי והיה פורש במקמות מודקדק האות בהיוע עליוכי וכנגד אלו ארבעים יום שעמוד משה מודקדק בתורה ומזניא לאותות ומיישר הרכסים וכנגד אלו ימים היו ימי המרגלים שהלכו בארץ אלו ימים ואלו שחל ובאלו הארבעים המאורות כמלאו מאור הזה הד' של ניקוד הט' והוא מאור נשמתו מאור מורכב בכבה ראשונה כמו שאמרתי למעלה והוא ברוב הדדו ושפעו (כ"א הכח) כקלק ליימן ושמאל ואף על פי שאקלק עדיין נקשר זה עם זה כדי שלא יפעלו אלא לרכון קונס ומגדלים והו הניקודו והוא ח"ר ק (כ"ל מירן גדול והוא ירי) ואות הניקוד שלו ויכחו והו ח"ר ק שמונעב את הרכיבית של שם הנכבד והמורא שממלאו לשני המאורות שני שמות והשמות נקראו לפי תכונות המאורות בדרך חכמה ומפלאה עד מאוד ואלו הן שמות שני הניקודים הא' העמוד ליימן שמו צצציהוין (כ"א צצציהוין) ניץ הזהב נור הקודש הכפירה המושפעת בלי מלאך ובלי קדושה וטהרה ושמ השני הסוכה ליימן נמשך בקו הגבורה נקרא שמו הקדוש יצחיהויה (כ"א יצחיהויה) שם אמין ועלם משיב בפקות ליודעי מקורו בלי מלאך ובלי טהרה אחרת ובראש המאור העלם והנכבד הזה אמרתי שאדבר בענין ישראל בענין האומות והנמתי מהענין הזה עד הניקוד הי' שהוא מורש כל הניקודים כמו שאמרתי והוא שהיה זוכר כהן גדול עבודה לניקודים ידועים נמתי כדי שלא יבינו העם אלא עמים אותם שהעיר הק"ב את חמס והלבישם בגדי כמנה שכל ובינה הם היו מבינים והנני בא לפרש ניקוד

ניקוד הי

הוא זהה העלין שכל המאורות המתקדבים אל זהו מתאכלים ושנה והיתה לבשר לכל מי שיקרב להגיע לקדושתו וזה מפני רוב קדושתו הגדולה והענווה והמופלאה אשר איש יודע עיקר מעלה העשירית כי היא מובלת באורה וצווייה כל הדברים וכל המאורות העליונים ונראו בזה המאור הי' כל המאורות מורכבים והוא נראו כמו אשכול וכל המאורות תלויין מיומו כענבים ואלו המאורות שנראו כענבים הם היוכללים לישראל במקמה גדולה כמו שכתוב בענבי צמדצר מנאיתי אבותיכם ישראל וכל אלו המאורות שכתוב בזה המאור הי' להם אין סוף ומניין ולהתפשטותם אין תמוס ונראו אלו למעלה למרכבה וכתפשטו אלו המאורות לארבע זדיהן ונקשרו בכבה ראשונה ובהיות מתפשטים

ו ב 2 6 ל

שלהם הוא שם אחד והוא יה"ו שזו קשורה בזו וזו קשורה בזו ועל כן כוננו שם אחד להם ובהיות שם זה מתפשט בהנחה כמלאו כל המוקמוות והקדמים זיו עלין גדול וכנרא ומרוב השפע והזיו יונאים מיומו מאורות לאלפים ולרבבות וכל אחד ואחד בעלי שכל ותכונה ואף על פי שיונאים אינם מובדלים מיומו אותם היואורות יונאים בתערובות של גבורה יונאים והם המושפעים גבורה לשאר הנבראים ואחד כך יונאים ארבעים (כ"א ארבעה) מאורות ראשים על צולם מתפשטים מאלין הקיים יונאים לכהונ את מקורם ולתור לו מוכסה ואם קשה בעיניך זה הענין שהענף יהיה מוכנה את השורש והו לפי משיבות השורש כמלאו זהו דוויא לאב ששלו בניים והבנים כגדלו ומלאו את מוקמוותיהם בקבוצה ובכונה ומנהיגים את אביהם גם כיוו הסוס שנושא את האדם כן הארבעים מאורות האלו ומנהיגים את שרשם ואלו הארבעים מאורות הם עשרה ניקודים לכל אות ואות פולים למשבון ארבעים והם כנגד ארבעים יום שעמוד משה בחר כיכי והיה פורש במקמות מודקדק האות בהיוע עליוכי וכנגד אלו ארבעים יום שעמוד משה מודקדק בתורה ומזניא לאותות ומיישר הרכסים וכנגד אלו ימים היו ימי המרגלים שהלכו בארץ אלו ימים ואלו שחל ובאלו הארבעים המאורות כמלאו מאור הזה הד' של ניקוד הט' והוא מאור נשמתו מאור מורכב בכבה ראשונה כמו שאמרתי למעלה והוא ברוב הדדו ושפעו (כ"א הכח) כקלק ליימן ושמאל ואף על פי שאקלק עדיין נקשר זה עם זה כדי שלא יפעלו אלא לרכון קונס ומגדלים והו הניקודו והוא ח"ר ק (כ"ל מירן גדול והוא ירי) ואות הניקוד שלו ויכחו והו ח"ר ק שמונעב את הרכיבית של שם הנכבד והמורא שממלאו לשני המאורות שני שמות והשמות נקראו לפי תכונות המאורות בדרך חכמה ומפלאה עד מאוד ואלו הן שמות שני הניקודים הא' העמוד ליימן שמו צצציהוין (כ"א צצציהוין) ניץ הזהב נור הקודש הכפירה המושפעת בלי מלאך ובלי קדושה וטהרה ושמ השני הסוכה ליימן נמשך בקו הגבורה נקרא שמו הקדוש יצחיהויה (כ"א יצחיהויה) שם אמין ועלם משיב בפקות ליודעי מקורו בלי מלאך ובלי טהרה אחרת ובראש המאור העלם והנכבד הזה אמרתי שאדבר בענין ישראל בענין האומות והנמתי מהענין הזה עד הניקוד הי' שהוא מורש כל הניקודים כמו שאמרתי והוא שהיה זוכר כהן גדול עבודה לניקודים ידועים נמתי כדי שלא יבינו העם אלא עמים אותם שהעיר הק"ב את חמס והלבישם בגדי כמנה שכל ובינה הם היו מבינים והנני בא לפרש ניקוד

שם קשורים
היה
אליך היה
ה דברתי
וליס אשר
א קתת
משנות ו
ותראה
זה יוקוס
ותראה
זה יוקוס
ד הקדוש
ברוך הוא
בות אשר
מפני רוב
עט
ה גדולה
יונאים
בינה הם
לך ברמו
זין שכל
המאורות
בתדלה
אזון כל
הדמיון
תת
ב גאותו
תו כראה
מיושלתו
למלאכי
נר הרע
זו המאור
יתר וכל
זכו נשרש
א מלכות
זו שכתוב
ורת שכל
נ' (כ"א
פי אשר
תם השם
להם